

Lletres de l'àlbum «Any Zero»

OCTUBRE (És tant dolç)

Segurament
has estat tu
qui em deixa veure l'univers

dins un mirall
esclau de les mirades,
pres de la llum que s'hi reflecteix.

Em portaràs per uns camins
de cotó
entre planetes siderals
de colors...

i és tan dolç, dolç, dolç
i és tan dolç, dolç, dolç.

Escoltaràs
les veus de l'home fals

i no sabràs
si fer-ne cas.

Et cridaran
que deixis de viatjar
i els diràs:
“tu, de què vas?”

I et deixaré pujar a l'estel
del meu braç
i somiaràs que encara som
uns infants...

i és tan dolç, dolç, dolç
i és tan dolç, dolç, dolç.

Autor: Ismael Pérez Chacón

AGOST (LA SET QUE NO MOR -Autor: JOAN VINYOLI-)

S'arbora el meu cor
davant ta bellesa;
la set que no mor
de nou és apresa.

Oh viva incertesa,
dolorós anhel,
excessiva mel
de punyent dolcesa.

Ja l'embriaguesa
torba el pensament,
que res no entén
sinó sols tendresa.

Davant ta bellesa
s'arbora el meu cor;
del tot és apresa
la set que no mor.

GENER (Blancs, grisos, negres)

De formes diferents
veig les ombres
de l'obac.

Blancs, grisos, negres...
m'atabalen els
colors.

Com claus de llum fosca
que inunden el
pas lent.

Camí de ronda trist
que em demana un
gran esforç.

No tens company
de fons.
No tens sinó
un tresor;
la llum que
il·lumina
el teu esforç.

Autor: Ismael Pérez Chacón

MARÇ (I les llambordes)

Quan miro endarrere (enrere)
i veig la casa
on vaig fer el
primer crit...

I veig la porta
tancada i ferma
i no tinc
clau per obrir.

I les finestres,
que guarden la pols
dels nostres
destins.

I les llambordes,
que encara
es queixen
amb un plor
indefinit...

S'atura el temps
per un sol instant
i no sento
la pluja
que em va mullant.

Darrera els vidres envellits
jo veig
la imatge
del teu cos
brillar.

I veig les ales
del vestit
que cobreixen
el teu cos.

I em sento bé sempre.
Sempre
m'acompanyaràs.
Et sento a prop,
sempre al meu costat.

Autor: Ismael Pérez Chacón

JUNY (Soc un boig)

Sóc un boig
dels temps
perduts d'estiu,
dels camins que viatgen
terra endins.

De les festes
del teu
cos ardent,
de la posta roja
de ponent .

De les frases sàvies
vora el foc.
Dels consells
que aposten
per ser...

Aire,
cor al vent,
confident
de nits d'estiu,
d'argent.

Aire,
cor al vent,
sentiment,
sempre et tinc
present.

Sóc un boig
de tot
el que és amor,
dels amics que sento
al meu costat.

De la gent
que mira pels altres,
del somriure obert
d'aquell infant.

De la sort
de viure
aquest instants
i sentir-me
boig per sempre.

Aire,
cor al vent,
confident,
de nits d'estiu,
d'argent.

Aire,
cor al vent,
sentiment,
sempre et tinc
present.

Deixa volar
per l'univers
la teva ment.
Deixa't portar pels sentiments.

I fes camí, el teu camí.
I fes camí, el teu camí.

Aire,
cor al vent,
confident,
de nits d'estiu,
d'argent.

Aire,
cor al vent,
sentiment,
sempre et tinc
present.

Deixa volar
per l'univers
la teva ment.
Deixa't portar pels sentiments.

I fes camí, el teu camí.
i fes camí, el teu camí.

I fes camí, el teu camí.
i fes camí, el teu camí.

Autor: Ismael Pérez Chacón

ABRIL (Sin fronteras)

Amanecen los veranos
en la finca de papá,
encontramos una estrella
adormecida en el pajar.
La tormenta se avecina
y tenemos
mucho miedo a naufragar.

Nos mojamos los cabellos,
tú te pones a cantar.
Amanece que no es poco
y no paro de llorar.
Una nube nos sonrío
y nos envía
un rayo de luz solar.

Mil colores se reflejan
en mis pies al caminar,
nos sentamos en la orilla
de nuestro mar particular.
El viento nos avisa
que la Gioconda
sigue riendo sin parar.

No tenemos fronteras en el mar.
No tenemos puerto donde atracar.
Solo un largo recorrido
hacia el este del edén.

Autor: Ismael Pérez Chacón

NOVEMBRE (De carn i os)

Xino- xano, a poc a poc, de mica en mica m'apropo a tu;
repeteixo, a poc a poc, de mica en mica m'apropo a tu.
Sóc alumne de la lentitud.

No tinc pressa, sé que pinto matinades dins del teu cor.
Jo t'espero a la ombra, pico pedra, trobo colors...
Sóc alumne de la solitud.

Fas goig de blau o de groc,
fas goig de carn i os...
Sóc feliç de ser de carn i os.

Al·leluia, «hare krishna», «quina potra», demà et veuré...
carambola, cel de sucre, cor que plora, t'estimaré...
El més enllà comença als teus ulls.

Fas goig de blau o de groc,
fas goig de carn i os,
fas goig de lluny i de prop,
fas goig de carn i os.
Sóc feliç de ser de carn i os.

El títol és «tonto», però el llibre és bo;
no som de goma ni som de cartró,
som personetes amb dolors al cor.
No som perfectes, som de carn i os.

Autor: Jesús Carreras Gallardo

SETEMBRE (En aquest món irracional)

He vist el cor
de l'unicorn,
he vist la terra
dels nans roigs.

He vist el bosc
dels homes llop,
he vist un gat
menjar-se un gos.

En aquest món irracional
el més absurd sembla normal.
Somiar m'apropa al teu costat,
fem del somnis la realitat.

He vist el sol
sortir pel nord,
he vist el cel
ple de colors.

He vist l'heroi
trençar-se un os,
he vist la sort
riure's de tots.

En aquest món irracional
el més absurd sembla normal.
Somiar m'apropa al teu costat,
fem del somnis la realitat.

En aquest món irracional
el més absurd sembla normal.
Somiar m'apropa al teu costat,
fem del somnis la realitat.

En aquest món irracional
el més absurd sembla normal.

Autor: Ismael Pérez Chacón

JULIOL (Mil Excuses)

Els llavis diuen *sí*, el cor sap que no.
No em diguis *potser*, diga'm que mai més.
Tot i que ho semblen ja no som uns nens
el tic-tac no s'atura, el temps menja gent.

Ara no em va bé, pregunta-m'ho demà.
Ahir em vas dir el mateix, sóc «tonto» (enze) d'esperar.
No sé què ens ensenyen, (però) conec què aprenem.
Mil excuses per no fer el que volem.

Mil excuses és tot el que tinc,
mil excuses portem a dins.
Com m'agradaria trobar-te un matí
i no tenir excuses per negar el que sentim.

Farigola i romaní, sajolida i sal;
aigua i llimona i una cabeça d'allis.
Si vols amanir olives, no cal gens de vi.
Si vols un amic, deixa'l dormir.

Autor: Jesús Carreras Gallardo

FEBRER (Ai, no em paguis amb dolor)

Ai! no em paguis amb dolor,
sento la tristesa del teu cor.

No apagueis la llum de l'horitzó
i deixa que els colors
inundin l'habitació

quan esperes (ob)tenir la clau del sud
per obrir la porta de la il·lusió.

Porta que has tancat
amb el pas dels anys

i que pots obrir, si vols,
si mires al cel blau
i als ulls de la gent.

Ai! no reneguis del teu jo
i deixa que surti la passió.

No et deixis vestir d'aquest color
i deixa que la llum
inundi l'habitació

quan esperes obtenir la clau del sud
per obrir la porta de la il·lusió.

Porta que has tancat
amb el pas dels anys

i que pots obrir, si vols,
si mires al cel blau
i als ulls de la gent.

Autor: Ismael Pérez Chacón

MAIG (El teu mirall)

A vegades no me'n surto
i altres cops,
trenco l'univers.
Perdo i trobo la meva mida en els teus ulls
i en els teus cabells.
Les notícies
són brossa
que m'ajuda a cansar-me més.
No sé
si sóc el missatger que mates
o un bon reflex.

Potser estic vell i una mica brut.
No em rento sol, sóc el teu mirall.
Si estic fosc o ple de llum
depèn de tu, sóc el teu mirall.

No t'enfadis,
no m'esborris del teu pit.
No sóc només un malparlat,
sóc un eco, l'ombra de tot el que dius
sense moure els llavis.
Penjo del teu món
com una papallona del bec d'un ocell.
Neixo del teu caos
com un clau que estripa la nostra pell.

Autor: Jesus Carreras, Gallardo

DESEMBRE (Oblidar)

Oblidar,
perdre tot origen.
Desterrar
imatges del cervell
i cremar
tot el que fa olor de vell.
I marxar
lluny de tots i de tot.
Ben lluny, ben lluny.
I marxar lluny,
ben lluny.

Oblidar
que he estat home de dret.
Desterrar
tot signe complaent
i cremar
tot el que fa olor de vell.
I marxar ben lluny,
ben lluny de tots i de tot.

Començar
en un altre indret.
Nova pell,
nous pensaments.
Cremar
tot el que fa olor de vell.
I marxar
i marxar
lluny de tots i de tot.
Ben lluny,
ben lluny.
I marxar lluny,
ben lluny

Començar
a caminar de nou.
Nova pell
noves amistats.
I cremar
tot el que fa olor de vell.
I marxar ben lluny,
ben lluny de tots i de tot.

Autor: Ismael Pérez Chacón

